

meget ringe Hensyn til de Ønsker, der ere fremsatte her i Tinget. Jeg skal saaledes nævne Spørgsmaalet om Telefon-takster og fra Finansloven for Eks. Spørgsmaalet om at yde 8000 Kr. til Foredrag, hvortil Arbejdere skulde have Adgang. Jeg kan derfor ikke være med til at nære en saa ubegrænset Tillid til den højtærede Indenrigsminister, at jeg vil lægge denne Sag i hans Haand og vente, at der snart skulde fremkomme fra den Side et Forslag, som vi kunde blive nogenlunde tilfredse med. Derfor ønskede jeg det foreliggende Forslag behandlet, og jeg har ment, det var et Grundlag, der egnede sig til Forhandling. Det er jo ikke et Ultimatum, vi have stillet fra vor Side; det er fremsat som et Forhandlingsgrundlag, og vi være villige til at ændre det, naar der blot kunde komme noget godt ud af Sagen. Jeg skal ogsaa gøre opmærksom paa, at jeg som Mindretal selv har stillet et Ændringsforslag, idet jeg tog Hensyn til de Udtalelser, der fremkom fra Landbrugets Repræsentanter ved Sagens 1ste Behandling. Lavalderen 12 Aar har jeg foreslaaet nedsat til 10 Aar for Børn, der anvendes til Landbrugets Arbejde. Det forekommer mig at være en meget væsentlig Ændring, der for en stor Del afkræfter de Indvendinger, der kom frem mod Loven ved 1ste Behandling. Som jeg sagde før: jeg har ikke noget imod, at hele Loven af 1873 tages op til fornyet Overvejelse, men, som jeg har udtalt i min Mindretalsbetænkning, ønskede jeg hellere, at det skulde ske gennem en Kommission, og der kunde da naturligvis være adskillige andre Spørgsmaal end dem, selve Loven omhandler, der burde inddrages under en saadan Kommission. Jeg kan der slutte mig til, hvad den ærede Ordfører udtalte, vedrørende Kvindearbejdet; her er et Punkt, hvor jeg finder det nødvendigt, at Lovgivningen yder Beskyttelse for Kvinderne under de Forhold, den ærede Ordfører omtalte. Ligeledes burde Hjemmearbejdet tages op til grundig Undersøgelse, hvorved det ogsaa giver Anledning til megen berettiget Klage og Misfornøjelse fra Arbejdernes Side. Det er ogsaa et Spørgsmaal, om ikke hele Tyendearbejdet burde tages op til Undersøgelse, fordi hele det Spørgsmaal grunder sig paa en meget forældet Lovgivning. Ligeledes burde Børnearbejdet drages frem. Men jeg synes, der ikke var noget i Vejen for, at begge Dele lod sig fremme: baade at vi her besluttede Nedsættelse af en Kommission og samtidig dermed lod den foreliggende Lov nyde Fremme. Vi vide jo nemlig af

Erfaring, at det kan trække ud i Aarevis, før der kommer noget Resultat af en saadan Kommissions Arbejde, og jeg synes, de Mangler, de Brøst, som nu klæbe ved Børnearbejdet, ere af saa stor og indgribende Betydning, at vi ikke bør lade denne Sag ligge hen og vente paa, at der muligvis kunde komme noget frem gennem en Kommissions Arbejder og Undersøgelser. Jeg har som sagt stillet mig paa det Standpunkt, at jeg kunde ønske begge Dele fremmet, men da jeg staar som Mindretal ganske alene, har jeg jo ikke kunnet gennemføre det. Det er Flertallet, der er det raadende og altsaa kan bestemme, hvad der skal gøres, men det er saa ogsaa Flertallet, der bærer Ansvaret for, hvad der sker. Jeg havde ønsket at faa tilvejebragt et saa godt og fyldigt Materiale som muligt, saaledes at man kunde se, i hvilken Udstrækning Børn anvendes, og jeg har derfor i Udvalget tilladt mig at fremsætte et Skema, som indeholder nogle Spørgsmaal, 15 Hovedspørgsmaal og 21 Underspørgsmaal. Dette Skema havde jeg tænkt mig skulde udsendes til alle Landets Skoler, og at det skulde udfyldes af Lærerne. Skemaet i dets Helhed egner sig naturligvis ikke til Udsendelse til alle Skoler; jeg mener, at der skulde være forskellige Skemaer til By og Land, og der bør rimeligvis ogsaa gøres Forskel for Drengene og Piger; men jeg har blot opstillet i de store Hovedtræk, hvilke Spørgsmaal jeg kunde ønske at faa Oplysning om. Det er imidlertid ikke sket. Det er mod min Vilje, at det ikke er sket, men som sagt Flertallet raader derfor, og naar Flertallet ikke har ønsket, at disse Spørgsmaal maatte gaa ud i Verden, saa kan Mindretallet naturligvis ikke faa dem frem. I Øjeblikket staa vi jo saaledes, at vi kun have en Statistik om Børnearbejdet vedrørende Københavns Kommune. Det er ikke Regeringen, vi have at takke for denne Statistik, men det er Københavns Kommunalbestyrelse, der selv har taget Initiativet til det, saaledes at vi her have et godt Billede af Børnearbejdet i København; men uden for København staa vi desværre og mangle virkelige Oplysninger. Men da det som sagt ikke kunde lykkes mig at skaffe disse Oplysninger til Veje gennem Udvalget, er jeg gaaet en anden Vej, som jeg heldigvis havde Adgang til at gaa paa egen Haand. Jeg har udsendt til en Række Skoler rundt omkring i Landet Skemaer for at faa Oplysning om, hvorledes det stod til med Børnearbejdet ude paa Landet. Det er blevet